

VERDWIJNTRUC IN HET ZIEUWENTSE LANDSCHAP ?

Op de vroege vrijdagochtend van 20 maart was Zieuwent en haar zo fraaie boerenlandschap gehuld in een mengeling van vreemd schimmig licht en een dichte mist. Weilanden en boerderijen waren grotendeels aan het zicht onttrokken. De typisch Achterhoekse houtsingels waren simpelweg verdwenen in de mist. Maar stiekem weet je op zo'n moment dat, zodra de zon is teruggekeerd en de nevelbanken aan flarden heeft getrokken, je weer rondkijkt in het prachtige vertrouwde Zieuwentse landschap. Je weet dat die ene, tussen oude eiken

verscholen liggende, boerderijdroebel weer zichtbaar zal worden.

En inderdaad, nadat de zonsverduistering voorbij was en de teruggekeerde zon die ondoordringbaar dichte mist had doen oplossen, kwam het Zieuwentse landschap weer tevoorschijn in al haar glorie. En wat bleek? Het was zelfs nog een stukje fraaier geworden.

Wat was hier nou precies gebeurd? Wel, op deze bewuste ochtend, in de vroege uurtjes van deze kille vrijdag is er door

de kinderen van groep 5 samen met hun Juf Eva Bonsen hard gewerkt. Zij hebben geholpen bij de aanleg van een nieuwe elzensingel bij de familie Kolkman (Tonnie “Bartels”) aan de Zieuwentseweg.

Eerst in de klas een korte toelichting over de elzen, hun groeiplaats, de beestjes en vogels die ervan profiteren en over de betekenis van de elzensingels in het vroegere Zieuwentse landschap. Zo deden deze singels tot aan de ruilverkaveling dienst als perceelafscheiding en windvang. In die tijd, met relatief kleine percelen, waren er honderden singels in Zieuwent! Ze werden beheerd door middel van het zogenaamde “hakhoutbeheer”. De elzen (en soms ook andere bomen) werden in een cyclus van 5-8 jaar gekapt, waarna de achterblijvende stobbe weer krachtig uitliep. Deze uitlopers konden na 5-8 jaar wederom gekapt worden. Zo wist men zich vroeger verzekerd van een constante bron voor brandhout en gebruikshout.

Na deze korte klassikale toelichting was het tijd om echt het veld in te gaan. Op naar Bartels.

Bij het graaf en plantwerk werden de kinderen ondersteund door Luuk Domhof, Yuri Kramer en enkele mannen van Groen Goed, te weten Erik Waalderbos (Hinnen), Tonnie te Roller en Jos te Molder.

De verdwijntruc uit de titel, blijkt in werkelijkheid het tegenovergestelde! Er verdween niets, er kwam iets bij! Een elzensingel met 300 elzen, netjes uitgerasterd met gekloofde eiken weidepalen. Over enige jaren zullen de elzen voor het eerst worden afgezet, zodat het vroegere, in Zieuwent wijdverspreide elzenhakhoutbeheer weer zichtbaar zal zijn.

Beste inwoners van Zieuwent, weet van uzelf dat u in één van de mooiste stukjes Nederland woont! En wellicht kunnen we het met z’n allen nog fraaier maken! Heeft u zelf ideeën en of plannen? We horen het graag!

*Björn Domhof, Zieuwents Belang,
werkgroep landschap*
(voor meer informatie: domhofbjorn@gmail.com)